

ИВАН ВАЗОВ
ЕПИЛОГ. ОБЩЕСТВО И
ПЕВЕЦ

chitanka.info

(из „Бури и мелодии“)

Общество

Ти казваш, не те разумяват;
но как ще бъдеш разумян?
Вижд, твоите песни странни стават
и твоят път е зле избран.
Ти хвъркаш много нависоко,
живейш и дишаш в други свят;
туй, що вълнува нас дълбоко
не буди в теб ни смях, ни яд.
Ти всичко гледаш безучастно,
ти ек не си, нито си зов,
вражди навред кипят ужасно —
един ти пееш за любов!
Какво ни трябва да знаем ние
що мислиш, или страдаш ти?
У нас сърцето инак бие,
нам чужди твоите са мечти
и чужда нам е твойта песен.
Ний в разни сфери се въртим:
ти много горе си отнесен,
ний на земята пък стоим.
Ти друг път пейше другояче:
ний помним твоя звучен глас,
сърце ти знаеше да плаче
и да се радва ведно с нас.

Певец

Тогаз бе друго — чудно време.
Тогавя робството навред
надежди будеше големи,

*тогава всякой бе поет.
Тогава всекому в сърцето
се крийше герой ил светец,
и Левски мреше на възето
и Ботев мреше на Вирслец...
А днес?*

Общество

*Днес волно ний живеиме.
Часът е още по-голям.*

Певец

*Голям, но ний сами — дребнейме,
у нас не свети прежний плам
и нашто ново поколение
без време вехне и старей.
Не може светло вдъхновенье
на тая почва да вирей,
ни бодра мисъл да израсне,
ни чувства горди да горът:
тук всичко стине, мре и гасне,
кат въглен хвърлен на ледът.
Едните страсти тук беснеят,
вълнуват тесните гърди,
велики искри в тях не греят,
защото ги калта роди.
Те всичко божеско убиват
и тям отровен е дъхът.
Какви таланти днес изстиват,
и колко сили ще заспът!
Честит е който чист остане
от таз зараза на денят,*

чиято вяра, обаянье
сред душний въздух не умрѣт.
Честит певецът, кой не слазя
от своята ясна висота
и лирата си той запазя
ревниво, свято от страстта.
Да, днешний хаос не влече го,
днес няма почетни борби!
Ще дойде ден (аз вярвам в него),
ден за великите съдби.
И тоя мрак ще се разсее,
ще пламнат всичките гърди,
и рой пророци и Тиртеи
таз бедна почва ще роди.

Общество

Признавам, ти си прав отчасти;
но ти си син на нашия век.
Бъди певец на нашите страсти,
на времето ни верен ек.
Ела при нас, тъни със нази,
кипи в кипящите борби,
споделяй нашите омрази
и нашите подвизи трѣби!
Тогаз ще си певец приятен
и нужен нам на всеки час.
А инак — ти си непонятен
и нямаш смисъл между нас.

Певец

От малък любех аз да пея
един, в свободните поля;

*а днес — и днеска пак жаднея
да имам въздух и крила.
Ни шум, ни слава, ни презрение
полета ми не ще менят,
аз мойто чисто вдъхновение
не го променям никои път
нито с омраза, нито с злъчка
(от тях отдавна бих умрял),
не знам да пея по поръчка,
по сметка не съм чувствувал.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.